

Les estacions de Marçal Abella

Si Marçal Abella hagués de tornar a fer el llibre *Estacions de Lleida. Quadern de viatge*, dibuixaria en blanc i negre l'estació del Pla de Vilanoveta perquè ja no hi és. Quan la va començar a pintar encara estava dempeus. El color és el distintiu que ens indica si una estació encara existeix. Les estacions que ja són història les ha pintat Abella en blanc i negre. Lleida ha estat un nus ferroviari (ara en diríem un *hub*) de molta importància. Encara en podia haver tingut més, d'importància, si s'hagués completat la línia que havia d'anar des de Baeza (Jaén) fins a Saint-Girons (França),

passant per Terol, de la qual només es va acabar el tram de Lleida a la Pobla de Segur. Des del 1860, quan va arribar a l'estació provisional de Moradilla la primera locomotora batejada com a *Cardener*, Lleida ha tingut una història ferroviària convulsa que queda reflectida a les aquarel·les d'Abella. L'obra de l'il·lustrador radicat a Alpicat arriba en uns moments de brots verds per al ferrocarril amb

el projecte de baixador de Granyena, però també en hores de polèmica pel Pla de l'Estació. El tren sempre ha tingut a Lleida molt *Recorrido*. Ui! Quin acudit més dolent. Marçal Abella els feia millors.

Les comarques de
Lleida han tingut una
setantena d'estacions